

Ons project

Mark Doggen is één van die lucky bastards die ooit muziek hebben kunnen spelen met hun jeugdheld, in zijn geval Leonard Cohen. Na 7 november 2016 wou hij een hommage brengen aan deze legende en zijn grote inspiratiebron, en hoe kan je dit beter doen dan in een eerbetoon - een tribute - zijn muziek en leven te vieren?

Mark bracht muzikanten bij elkaar, en al snel kwam daar ook een onmisbare woorddichteres bij, voor een eenmalig concert te Antwerpen. In de coStA werd duidelijk dat dit een magische formule was; zowel de band als het publiek voelde een ongekennde energie. Na een keer samenkomen besloten we daardoor verder te gaan met het project.

Dat resulteerde in 3 volgende concerten. Het Sint-Anneke Centrum en een benefiet voor het Sint-Annacollege op Linkeroever waren thuismatches, en dan kwam het casino in Blankenberge. Ook daar was het enthousiasme van het publiek oorverdovend, en wisten we dezelfde sfeer te creëren bij een dubbel zo groot publiek.

Ondertussen zijn wij een groep artiesten - maar ook vrienden - die van geluk mogen spreken dat ze elkaar hebben leren kennen. We delen onze liefde voor de muziek en kunnen niet wachten om zalen een avondje te verwennen met onze liederen en woorden.

Een groep van topmuzikanten, waaronder 5 die de lead vocals afwisselen, wat vaak één van onze sterkste punten wordt genoemd. Vooral klassiekers, maar toch ook soms minder bekende liederen komen aan bod, dicht bij het origineel of soms met een eigen twist. Dit afgewisseld met Carolines zelfgeschreven teksten die Cohens leven, poëzie en spirit overdragen. Ook een vertaling van "Take This Waltz" hoort daarbij. Wij trekken een specifiek publiek aan, dat geëmotioneerd hun jeugd komt herleven en telkens laaiend enthousiast is. Desondanks gingen ook Cohen-leken tevreden en onder de indruk huiswaarts.

*"There is a crack in everything,
that's how the light gets in"*

- Leonard Cohen

Mark Doggen (Zang en Gitaar)

Als initiatiefnemer van het project brengt Mark (1957) met zijn diepe basstem de liederen van Leonard Cohen als geen ander tot leven. Als tiener speelde hij in een tal van groepjes vooral de muziek van Dylan, Cohen, CSN&Y, Donovan, Stones, enzovoort. Het leek dan ook voorbestemd toen hij eind jaren '70 Cohen himself tegenkwam op een terras in Antwerpen en dan samen met hem heeft gejamd tot in de vroege uurtjes. Hij stopte volledig met muziek voor een periode van zo'n 20 jaar om dan terug te starten in 2009 met het mede oprichten van "Leftbank Legend", een covergroep uit het Antwerpse. Hij verliet deze groep na een jaar of twee. Toen Leonard Cohen overleed tijdens Marks verblijf in de V.S. in november 2016, ontstond het idee om een tribute te organiseren. Hij zocht en vond muzikanten, zangers en een dichteres. Het opzet was om deze tribute eenmalig te brengen, maar ondertussen mag Mark trots zijn op vier zeer geslaagde optredens. En het publiek vraagt naar meer, vandaar leest u nu dit.

Kris Verrelst (Gitaar, Mandoline, Dobro en Zang)

Gewapend met een akoestische gitaar en een tekstenboek speelde Kris Verrelst (1971) de muziek van Cohen bij het kampvuur. Met enkele akkoorden en teksten kon je als beginnend gitarist een hele wereld oproepen en gesprekken laten stilvallen. Dat moment roept hij opnieuw op als hij de gitaar, dobro of mandola bespeelt in het Leonard Cohen Tribute project. Kris is een huis-, tuin- en keukengitarist die ook speelt bij café Concert, Marloes and The Graduated Fools, The Hashtag Heroes en tal van andere projecten en zijsprongetjes.

Deben Van Damme (Viool)

Deben (1967) start met viool op 7-jarige leeftijd aan de Muziek Academie Schoten. Hij geniet een klassieke opleiding, met aanvullende vakken als kamermuziek, orkest, kamerorkest en samenspel, en volgt er les bij o.a. de violiste van Wannes Van De Velde. In de jaren '80 en '90 leert hij 'De Muziekdoos' kennen te Antwerpen waar hij begint te jammen met Ierse en Schotse muzikanten en ook een blues project start samen met zijn broer; de klassieke muziek beoefenen ligt nu voorgoed achter de rug. In projecten gaande van Frans chanson naar Vlaams en kabarock worden ervaringen opgedaan die essentieel zijn gebleken voor het vormen van een eigen stijl. Het meest succesvolle project (Klezmer Band "Ot Azoy", of later "KlezmicnoiZ") brengt hem op grote podia, culturele centra en wordt zelfs op CD uitgebracht. Sinds 2017 vervolledigt Deben dit Leonhard Cohen Tribute project, en is ondertussen onmisbaar geworden.

Max De Witte (Upright Bass, Fretless Bass en Cello)

Van kindsbeen af was muziek een deel van Max's (1973) leven, en vanaf het kon vond hij zijn plaatsje op de banken van de plaatselijke muziekschool. Na een korte stop in de pubertijd begon de gitaar toch weer te lonken en zorgde het kampvuur en de jeugdbeweging ervoor dat muziek opnieuw een ereplaatsje kreeg. Na enkele jaren bij de groep "Deuce" werd hij ook tot het ritmewerk en de bas aangetrokken. Toen hij later gevraagd werd om in een nieuwe band de bas ter hand te nemen volgde hij een opleiding bij klassieke leraars als Jazz-Academy en al snel volgde ook de contrabas. Intussen maakt hij vast deel uit van het "Music Emotions Symphonic Pop Orchestra", waardoor ook de cello zijn intrede nam in het arsenaal. Met de partyband "A3 Beton" en enkele andere pop-, rock- en jazzprojecten is hij regelmatig op tour. Als sessiebassist en -cellist is hij te vinden op podia in België, Nederland, Duitsland en Frankrijk en op internationale CD-projecten als FANFIELDS 2 en 3. Voor de meest recente optredens van het Leonard Cohen Tribute nam hij de bas over van Walter Callebaut, de originele bassist.

Carl Cuypers (Drums en Percussie)

Zo'n 60 jaar geleden vond Carl (1954) de muziekmicrobe in de Halewynstichting te Antwerpen, een jeugdmuziekschool onder leiding van Hans Dirken. Dit muziekonderricht was behoorlijk progressief en stond volledig haaks op het traditioneel muziekonderwijs. Daar zijn oudere broer voor zijn toenmalige band nog een drummer zocht werd Carl mee in de groep getrokken. Tot dan speelde hij, tot grote ergernis van moeder, op alle mogelijke emmers van groot tot klein. Toen de jeugdclub een Free Podium organiseerde vond hij zijn weg naar het podium. Daar werd zijn ritmegevoel ontdekt en werd hij ingelijfd bij het balorkest "The Singletons". Optredens op "De grote prijs Will Ferdy" met toen nog de onbekende Gert Verhulst als frontman, en "Tim Left the Band", een groep waarin Tim Visterin toen meespeelde, brachten hem tot op de grotere podia. Na een stilte kwam de "Leftbank Legend", "Cafe Concert" en uiteindelijk ook het "Cohen Tribute Project".

Bart Van Dender (Arrangementen en Toetsen)

Bart, de toetsenist van dienst, kwam via diverse muziekgezelschappen in contact met The Leonard Cohen Tribute Project. Op 7-jarige leeftijd startte hij zijn studie piano, kerkorgel en keyboard bij de Muziekacademie van Ekeren en Kapellen. Op 11-jarige leeftijd gaf hij zijn eerste orgelrecital in de Sint-Lambertuskerk van Ekeren. Hij speelt nog regelmatig kerkorgel in de kerk van Kapellen-Putte. De laatste jaren is hij een veelgevraagd sessie-toetsenist bij diverse nationale en internationale muzikale ensembles. In 2018 speelde hij nog in het voorprogramma van Bonnie Tyler en trad ook op in Oostenrijk, Duitsland en Nederland. Vandaag verzorgt hij de toetsen partijen en arrangementen van ons tribute project.

Koen Doggen (Zang en Gitaar)

Een carrière is een karrenspoor waar je maar moeilijk uit geraakt. Een citaat van Josse De Pauw dat Koen (1979) zich ter harte heeft genomen.

Na een late adolescentie, gevuld met jeugdbeweging en Germaanse filologie, ging hij toepassen wat hij op die twee fronten had geleerd door studiemeester te worden in de Derde Graad van een progressieve secundaire school.

Ondertussen verdiepte hij zich in theaterwetenschap, werd hij een jonge vader van twee zonen en ontdekte hij dat zijn gitaarspel eigenlijk vooral diende om zichzelf te begeleiden bij wat hij het liefst deed: zingen. Ongeveer tien jaar later kwam er een nieuwe vrouw in zijn leven, twee extra zonen, schoolde hij zich om tot bioboer en stond hij mee aan de start van het Leonard Cohen Tribute Project.

De projecten liggen duidelijk afgelijnd nu: samen met zijn geweldige vrouw vier kinderen opvoeden tot mooie mensen, de boerderij doen floreren, en mensen ontroeren door - heel bescheiden – het erfgoed in leven te houden dat één van de groten van de 20ste eeuw naliet.

Anna Bleyen (Zang)

Een jonge moeder, die werkt als kleuterleidster. Anna (1989) heeft 12 jaar bij de C-koren in Ekeren gezongen en nam zo deel aan verschillende koorwedstrijden in binnen- en buitenland. Hierna zong ze 3 jaar bij "Fine Fleur", waarbij ze deelnam aan onder andere een concert van Céline Dion in Parijs en in het Sportpaleis de twee laatste films van The Lord of the Rings meezong onder begeleiding van het Nationaal Orkest van België. "Toen ik me aansloot bij de Leonard Cohen Tribute Project kende ik Leonard Cohen alsook zijn repertoire niet. De ideale manier om hem te leren kennen was bij het instuderen van zijn liederen. Deze quote zegt iets meer over mezelf: The birds they sang at the break of day. Start again I heard them say. Don't dwell on what has passed away or what is yet to be".

Margriet Kegeleers (Zang)

De jongste van het gezelschap (1997) studeert Taal- en Letterkunde en theater- en filmwetenschappen, en was al van jongs af in de ban van muziek en cultuur. Het zingen zit in haar bloed; waar ze ook rondhuppelt is dit al zingend en dansend. Op haar vijftiende nam ze ook de gitaar ter hand. Enkele jaren schooltoneel deden haar kennismaken met de podiummicrobe. Nu staat ze bij velen bekend als het meisje met de gitaar en mooie stem, waarmee ze af en toe trouwrecepties opluistert. Net als Anna kende ze Leonard Cohens repertoire nog niet toen ze begon aan dit project, maar ondertussen is daar niets meer van te merken, is Cohen een grote inspiratiebron geworden geeft ze zich met hart en ziel als Backing- en Lead-vocal in de Tribute Show.

Caroline Hübner (Woord en Poëzie)

Caroline studeerde tekenen en schilderkunst aan de Academie van Sint-Niklaas en literatuur aan de Universiteit van Antwerpen.

Als dochter van een ballerina en een pianist/dirigent, groeide ze op in een wereld van kleur en beweging, van kunst en dans, muziek en poëzie, die zich later zouden vertalen in het ritme van haar werk en kleurgebruik. Een ander perspectief scheppen op dat wat in eerste instantie zichtbaar is, de broosheid van een bestaan aantoezen, zowel in taal als beeld. De dood maar ook het leven in zijn meest kwetsbare vorm voelen, het onbereikbare tastbaar maken, het vluchtige van verhalen, mythes en landschappen, in de melancholie van een plek en zelfs een levensverhaal trachten te vangen.

Haar werk werd getoond en in verschillende Belgische galerijen, alsook Ierland en Londen waar een samenwerking met de Biomedische kunstenaarsgroep al voor intense portretten op leven en dood zorgde, zowel in taal als beeld.